

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 51/07-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. apríla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť E. V., B., zastúpenej advokátom JUDr. J. V., B., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 24 D 500/2006, Dnot 134/2006 z 24. októbra 2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. V. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. januára 2007 doručená sťažnosť E. V. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 24 D 500/2006, Dnot 134/2006 z 24. októbra 2006 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“).

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že uznesením okresného súdu bolo zastavené dedičské konanie po zomrelom otcovi sťažovateľky z dôvodu, že „... nevlastnil žiadny cenný majetok, čo však nie je pravda.

Poručiteľ zanechal hodinky, ktoré majú nie nepatrnú hodnotu.

Poručiteľ bol členom S. B. (...).

V súvislosti s podozrením zo spáchania trestného činu pri prevode členských práv a povinností k tomuto bytu, ktorým bol poručiteľ poškodený, Okresný úrad vyšetrovania (...) začal trestné stíhanie vo veci trestného činu podvodu (...) a poručiteľ sa (...) pripojil k trestnému stíhaniu a uplatnil si náhradu škody (...).“

Ďalej sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že

„Dňa 22. 06. 1999 poručiteľ podal Okresnému súdu v Banskej Bystrici návrh proti odporcovi (...), na určenie neplatnosti dohody o prevode členských práv a povinností spojených s členstvom v SBD B., o ktorom sa na tomto súde vedie konanie pod sp. zn. 12 C 178/99 a ktoré doposiaľ nebolo skončené“.

Sťažovateľka sa domnieva, že okresný súd tým, že nevykonal „dôslednejšie šetrenie o majetku a o mne ako o dedičke poručiteľa“, znemožnil jej zúčastniť sa dedičského konania, a tým porušil jej základné práva podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd jej sťažnosť prijal a po predbežnom prerokovaní v senáte vydal nasledovný nález:

„Uznesením Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24. 10. 2006, č. k. 24 D 500/2006, Dnot 134/2006, boli porušené základné práva E. V. (...), a to:

- právo vlastníť majetok, ústavnoprávnej zásady, že vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu a že dedenie majetku sa zaručuje, zakotvené v čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky

- právo, aby sa jej vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jej prítomnosti a aby sa mohla vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom, zakotveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Ústavný súd ukladá Okresnému súdu v Banskej Bystrici, aby do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu zaplatil E. V. (...) primerané finančné zadostučinenie za porušenie jej základných práv vo výške 300.000,- Sk.

Ústavný súd ukladá Okresnému súdu v Banskej Bystrici, aby do 15 dní od doručenia nálezu zaplatil náhradu trov konania (...).“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že uznesením okresného súdu došlo k porušeniu jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy. Z pripojeného uznesenia okresného súdu sp. zn. 24 D 500/2006 Dnot 134/2006 z 24. októbra 2006 vyplýva, že označené uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť 10. novembra 2006.

Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti na ďalšie konanie podľa čl. 127 ústavy je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t.j. v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03). Z uvedeného je zrejmé, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. III. ÚS 114/03, IV. ÚS 236/03). Inými slovami to znamená, že ak pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zistí, že už uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, nemôže sa už z tohto dôvodu na základe sťažnosti podanej podľa čl. 127 ústavy zaoberať opodstatnenosťou námietok o porušení základného práva zaručeného v ústave alebo v príslušnej medzinárodnej zmluve o ľudských právach a základných slobodách (mutatis mutandis I. ÚS 110/03).

Vzhľadom na dátum právoplatnosti napadnutého uznesenia okresného súdu (10. november 2006) a dátum doručenia sťažnosti ústavnému súdu (31. január 2007) ústavný súd konštatuje, že sťažnosť bola podaná po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Z uvedených dôvodov ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľky ako podanú oneskorene (napr. III. ÚS 312/05, III. ÚS 41/06, II. ÚS 339/06).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. apríla 2007